

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันนี้พบว่าปัจจัยสี่ทำให้มุขย์มีชีวิตอยู่รอดและสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นปกติสุข แต่เนื่องจากปัจจุบันขนาดหนาแน่นได้เข้ามาเป็นปัจจัยที่ห้า ของมุขย์ ที่ซึ่งมีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างมากจากความปลอดภัยและความสวยงามในการใช้สัญจร การขนส่งสินค้าและการดำเนินกิจการประกอบอาชีพส่วนตัวโดยเน้นพารอณ์ซึ่งมีความสำคัญกับการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมาก ทำให้มุขย์มีความต้องการเพื่อที่จะได้มีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน หรือใช้ในการดำเนินกิจการ ซึ่งหากผู้บริโภคต้องการซื้อรถชนิดจำเป็นต้องใช้ปัจจัยหลายปัจจัยประกอบกันในการตัดสินใจ ที่สำคัญที่สุด คือ ปัจจัยทางการเงิน โดยหากมีเงินสดในปริมาณที่เพียงพอ ก็ไม่เป็นปัญหาในการซื้อรถชนิดแต่มีเงินสดในปริมาณที่มากพอ ก็ทำให้เกิดการถูกขึ้นจากสถาบันการเงินในรูปแบบของสินเชื่อ ทำให้มีการสร้างภาระให้เกิดขึ้นในระยะยาว เช่น การซื้อรถชนิดหนึ่งคันนั้นหากจะถูกขึ้นจะต้องมีการแสดงผลลัพธ์รายได้ที่แน่นอน มีเงินดาวน์ มีผู้ค้ำประกันและการผ่อนชำระเป็นจำนวนทดแทนที่กำหนดต่อไป โดยในการถูกขึ้นในรูปแบบของสินเชื่อนั้นยังเกี่ยวข้องอย่างมากกับสถาบันการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินเป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางทางการเงินในการระดมเงินออมจากประชาชน หน่วยธุรกิจและหน่วยงานราชการต่างๆ แล้วให้สินเชื่อแก่ผู้ที่ต้องการเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจหรือใช้ในการอุปโภคบริโภค ซึ่งในปัจจุบันความต้องการในการถูกขึ้นในรูปของสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น จากสถานการณ์แห่งขั้นของตลาดลิสซิ่ง

ปัจจุบันจากข้อมูลของศูนย์วิจัยกสิกรไทย ณ ปี 2551 พบว่าตลาดของธุรกิจการให้สินเชื่อรถชนิดมีทั้งหมด 36 แห่ง อาจแยกผู้ให้บริการได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่

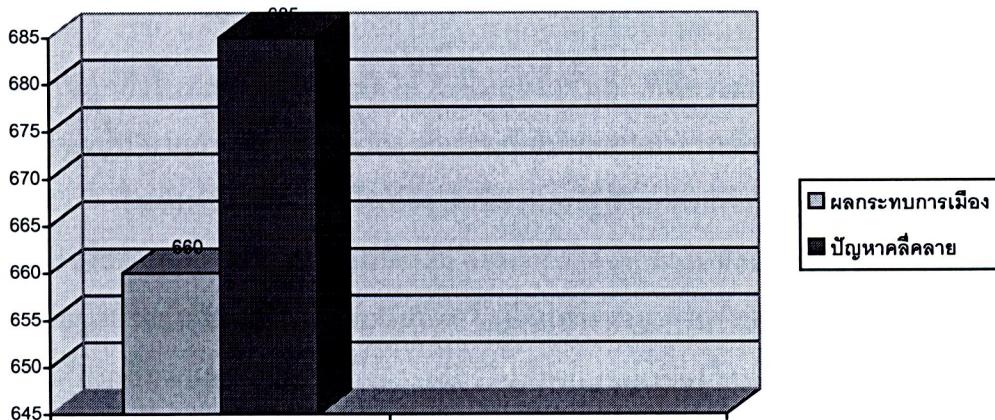
กลุ่มแรก คือ ธุรกิจไฟแนนซ์ที่ยกระดับเป็นธนาคารพาณิชย์และมีการให้สินเชื่อเช่าซื้อเป็นหลักถึง 75 % เช่น ธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) ธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) และธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

กลุ่มที่สอง ธุรกิจการให้สินเชื่อรถชนิดในเครือของสถาบันการเงิน เช่น บริษัทไทยพาณิชย์ลิสซิ่ง จำกัด ในเครือธนาคารไทยพาณิชย์ บริษัทลิสซิ่งกสิกรไทย จำกัด ในเครือธนาคารกสิกรไทย บริษัทจี อแคนปิตอล ออโต้ลีส จำกัด (GECAL) ในเครือจี อี มันนี่ ประเทศไทย และราชธานี ลิสซิ่งในเครือธนาคารกรุงเทพไทย ลิสซิ่ง เป็นต้น

กลุ่มที่สาม คือ แคปทีฟ ไฟแนนซ์ (Captive Finance) หรือลิสซิ่งของค่ายรถชนิด เช่น บริษัท โตโยต้า ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) ชอนด้า ลิสซิ่ง นิสสัน ลิสซิ่ง บีเอ็มดับบลิว ลิสซิ่ง เป็นต้น

กลุ่มที่สี่ คือ ลิสซิ่งทั่วไป (Independent Leasing) เช่น นวัติสัชิง สแกนดิเนเวีย ลิสซิ่ง ตะวันออกพานิชลิสซิ่งฯลฯ

ทั้งนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ได้ปรับเพิ่มประมาณการยอดขายรถยนต์ในประเทศไทยปี 2553 เพิ่มขึ้นเป็นครั้งที่ 2 จากเดิมที่คาดว่าจะ โต 13.0-16.0% เป็นขยายตัว 16.0-25.0% คิดเป็นยอดขายรวมประมาณ 635,000-685,000 คัน โดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือกรณีเลวร้ายที่ตลาดได้รับผลกระทบจากปัญหาการเมืองในประเทศ ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจไม่เป็นไปดังคาด คาดว่า ยอดขายรถจะอยู่ที่ 635,000-660,000 คัน เพิ่มขึ้น 16.0-20.0% และอีกกรณีที่ปัญหาการเมืองสามารถคลี่คลายไปได้ ทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่างๆ ได้ใกล้เคียงกับเป้าหมาย คาดว่ายอดขายรถจะอยู่ที่ 665,000-685,000 คัน

ภาพ 1 ประมาณการยอดขายรถยนต์ในประเทศไทยปี 2553

ที่มา : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2552)

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย ยังเปิดโอกาสให้สถาบันการเงินหันมาดำเนินนโยบายการให้สินเชื่ออ่อนคลายมากขึ้นดึงแต่ในช่วงปลายปีก่อน เนื่องจากเห็นว่าความตึงเครียดเรื่องรายได้และการมีงานทำของผู้กู้ยืมมีแนวโน้มปรับตัวลดลง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการที่ช่วยเพิ่มกำลังซื้อของผู้บริโภคและกระตุ้นยอดขายได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อตัดออกเบี้ยยังอญี่ปุ่น ระดับต่ำ และการแข่งขันของสถาบันการเงินผู้ให้บริการสินเชื่อเข้าซื้อยังมีอยู่สูง ทั้งนี้ คาดว่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพื่อเข้าซื้อในระบบสถาบันการเงินปี พ.ศ. 2553 มีโอกาสเติบโตด้วยเลขสองหลัก อีกรอบ

ปี 2553 จะเป็นปีของผู้บริโภคที่ต้องการใช้บริการสินเชื่อเพื่อเข้าซื้อ มีโอกาสได้รับเงื่อนไขการกู้ยืมที่ดีที่สุด เนื่องจากธนาคารพาณิชย์รายใหญ่แห่งหนึ่งประกาศนโยบายต้องการซิง

ส่วนแบ่งตลาดอันดับหนึ่งในธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์ โดยพร้อมใช้มาตรการตัดราคา และให้รางวัลคีล เลอร์รที่ส่งลูกค้าให้ เพื่อให้ได้เป้าหมายเชิงปริมาณมากกว่าจะเน้นหนักด้านคุณภาพดังเช่นในช่วงเศรษฐกิจชะลอตัว แม้ว่ากลยุทธ์ดังกล่าวอาจส่งผลให้ธนาคารไม่มีกำไรจากธุรกิจนี้ก็ตาม ขณะที่ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางซึ่งรองอันดับหนึ่งในธุรกิจอยู่ในปัจจุบัน และมีธุรกิจเช่าซื้อเป็นธุรกิจหลักของธนาคาร ก็พยายามรักษาส่วนแบ่งตลาด ด้วยการสู้ทุกราคาความคู่ไปกับการคัดคุณภาพลูกค้า ทำให้ผู้ประกอบการรายอื่นต้องหันมาอพยุงตัวด้วยการลดลงของตัวเอง เช่น ให้เช่าซื้อกิจการลิสซิ่งรายเดือนเพื่อบรยายพอร์ทของตนเองทดแทนการขายสินเชื่อใหม่ ให้ความสนใจตลาดอื่น ได้แก่ เช่าซื้อรถมือสอง เช่าซื้อรถมือสองรีไซเคิลรวมถึงสินเชื่อเงินสดประเภทรถแลกเงินเป็นต้น

ทั้งนี้ แม้ว่าจะเหลือผู้ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อในตลาดหลักหรือตลาดเช่าซื้อรถยนต์ใหม่เพียง 2-3 ราย แต่ก็เชื่อว่าจะไม่นำไปสู่การผูกขาดที่จะลดทอนประโยชน์ของผู้บริโภคลงเนื่องจากฐานลูกค้าในตลาดหลักอาจจัดได้ว่าเป็นลูกค้าชั้นดี ที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าการให้เช่าซื้อประเภทอื่น ดังนั้น หากการแข่งขันทุกตลาด เชื่อว่าจะมีผู้ประกอบการรายอื่นเข้ามาร่วมด้วย

ในจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันมีจำนวนผู้ประกอบการรถยนต์มือสองประมาณ 100 กว่าราย เป็นภาวะที่แข่งขันกันค่อนข้างสูง ดังจะเห็นได้จากการนิยมของผู้ประกอบการ ที่ทำธุรกิจลิสซิ่งอยู่แล้วขยายสาขาลิสซิ่งของตนออกไปอีกหลายสาขาตามอำเภอต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อเจาะกลุ่มลูกค้าให้มากที่สุด และ ปัจจุบันนี้วงการธุรกิจในท้องถิ่นของเชียงใหม่มีคู่แข่งขันหลายรายทั้งที่เป็นสาขาจากส่วนกลางและลิสซิ่งท้องถิ่นเองอย่างเช่น สินปราณีลิสซิ่ง อินทร์ลิสซิ่งกรุ๊ป มิตรสิน ด่วนลิสซิ่ง และบริษัททวี英雄 เป็นต้น โดยมีกลุ่มเป้าหมายลูกค้าระดับคนชั้นกลางลงไป เนื่องจากบุคลากรกลุ่มนี้ไม่สามารถที่ใช้บริการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่น เช่นธนาคารพาณิชย์ ที่มีข้อจำกัดในการพิจารณาหลักเกณฑ์การอนุมัติสินเชื่อที่เข้มงวด ซึ่งรูปแบบการแข่งขันของบริษัทลิสซิ่งนั้นนักจากจะเน้นในเรื่องของการบริการแล้ว การเสนอเงื่อนไขอัตราดอกเบี้ยต่ำและการผ่อนชำระที่ยาวนานกว่าให้กับลูกค้า เพื่อดึงดูดให้ลูกค้ามาใช้บริการ นอกจากนี้ยังมีผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ เปิดกิจการให้บริการสินเชื่อในนามลิสซิ่งเพิ่มขึ้นอีก จะเห็นได้จากบริษัทในเครือของบริษัทรถยนต์ที่ได้เข้ามาระดับจากเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 เช่น Mazda leasing, Toyota leasing, Ford leasing เป็นต้น อีกทั้งการขยายสาขาของบริษัท ที่ทำให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่รวดเร็ว และสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นการที่ธุรกิจลิสซิ่งได้สามารถหากลยุทธ์ในการบริการ เพื่อดึงดูดลูกค้าให้มาใช้บริการนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย จึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการด้วยเพื่อที่จะทำให้กิจการดำเนินไปได้ด้วยลิสซิ่งแห่งนี้ เป็นอีกบริษัทลิสซิ่งหนึ่งที่กำลังประสบปัญหาในด้านการแข่งขันการให้บริการสินเชื่อ

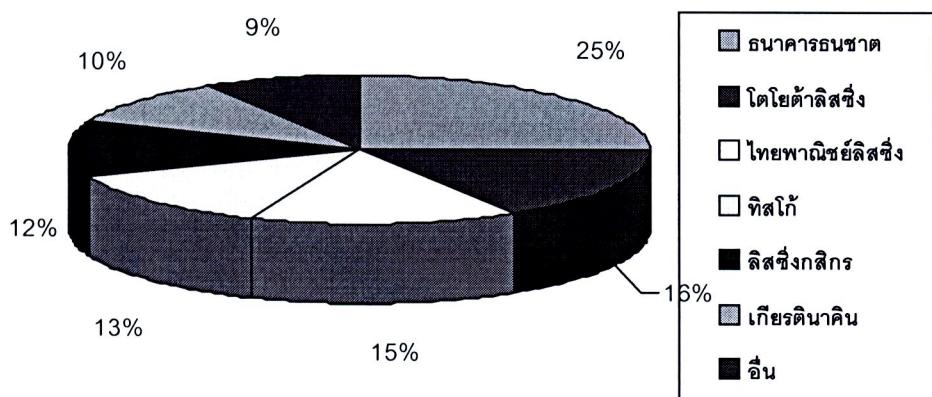
ถึงแม้ว่าบริษัทคังกล่าวมีจุดเด่นในเรื่องของจำนวนสาขามากมาย กระจายคลอบคลุมพื้นที่ทั่วจังหวัด เชียงใหม่ และพื้นที่ภาคเหนือ อิกทั้งยังเป็นที่รู้จักมีชื่อเสียงทางด้านความมั่นคงทางการเงิน การบริการที่รวดเร็วประทับใจ พนักงานมีความรู้ความเข้าใจและความชำนาญเรื่องสินเชื่อเป็นอย่างดี ในกลุ่มแหล่งเงินทุนประเภทลิสซิ่งก็ตาม แต่ก็ยังมีจุดด้อยในเรื่องของการรองรับแต่ละสาขา ที่ขาดความเป็นเอกภาพหรือคอล่องตัวในการทำงาน ต้องรอนโยบายหรือวางแผนจากบริษัทแม่ตลอดเวลา ซึ่งการปรับตัวให้ ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ของการบริการทางการเงินไม่สามารถ ยึดหุ่นได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงรูปแบบการให้บริการ การอนุมัติสินเชื่อการส่งเสริมการขาย ไม่สามารถตอบสนองกับลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้เท่าที่ควร อันจะเป็นสาเหตุทำให้ลูกค้ารายเก่าและรายใหม่ไปใช้บริการบริษัทลิสซิ่งหรือสถาบันการเงินที่เปิดดำเนินงานให้บริการในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการของบริษัท และปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตจังหวัด เชียงใหม่

ความสำคัญปัญหา

ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งมากกว่า 3 ศวรรษก่อตั้งเมื่อปี 2514 ด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มต้นที่ 10 ล้าน ผ่านประสบการณ์ทั้งช่วงแห่งความรุ่งโรจน์ของธุรกิจการเงิน ไปจนถึงเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งสำคัญของประเทศไทยต่อหลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจเงินทุนหลายแห่ง ต้องปิดกิจการลง อย่างไรก็ดี ด้วยการดำเนินธุรกิจอย่างรอบคอบ บวกกับการสนับสนุน จากพันธมิตรที่เข้มแข็ง อาทิ ผู้ถือหุ้น ลูกค้า ผู้บริหาร และพนักงาน ที่ทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่ ทำให้ธนาคาร ในฐานะของบริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ในขณะนี้ สามารถรอดพ้นจากวิกฤตที่เกิดขึ้น และเติบโตขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่ง ได้รับอนุญาตให้ยกระดับเป็นธนาคารพาณิชย์เต็มรูปแบบ (Commercial Bank) ในปัจจุบัน ด้วย สถานภาพที่ทวีความมั่นคง จากความระมัดระวังในการดำเนินธุรกิจ ตามหลักธรรมาภิบาล และทำงานตอบแทนสังคมอย่างใกล้ชิดปัจจุบันมีทั้งหมด 41 สาขาทั่วประเทศ และคาดว่าในอีก 3 ปีข้างหน้าจะเพิ่มเป็น 76 สาขา

การดำเนินการของธนาคารเกียรตินาคิน ได้รับผลกระทบอย่างมาก เรื่องยอดการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ที่ลดลงอย่างมาก สำหรับส่วนแบ่งทางการตลาด ภาพรวมของธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์บริษัทแล้ว พบว่า ธนาคาร ธนชาต จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งมากที่สุด ร้อยละ 25 รองลงมาได้แก่บริษัท โตโยต้าลิสซิ่ง ไทยพาณิชย์ลิสซิ่ง ธนาคารกสิโก้ บริษัทลิสซิ่งกสิกร ไทยและธนาคารเกียรตินาคิน ร้อยละ 16-15, 12-13, 10 และ 9 ตามลำดับจากสภาวะการ

แบ่งขั้นของตลาดเช่าซื้อรถยนต์ของภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ที่มีจำนวนผู้ประกอบการ ลิสซิ่งและเช่าซื้อรถยนต์ในเชียงใหม่ประมาณ 15 ราย ซึ่งเป็นภาวะที่มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง

ภาพ 2 ส่วนแบ่งทางการตลาดภาพรวมของธุรกิจเช่าซื้อรายบุริษัท
ที่มา : กรมการขนส่งทางบก (2552)

ดังนั้นทางธนาคารเกียรตินาคินจึงให้ความสำคัญกับทางผู้ประกอบการรถยนต์มือสองเป็นอันดับแรกเนื่องจากเป็นการรักษาฐานตลาดเดิมของทางธนาคารและเพื่อย้ายฐานตลาดใหม่ให้กับทางธนาคารดังนั้นทางผู้ศึกษาจึงสนใจเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการรถยนต์มือสองในการเลือกใช้สินเชื่อกับทางธนาคารว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคใดเพื่อที่จะนำผลสรุปและภาพรวมต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางแก้ไขและปรับปรุงและพัฒนาการบริการและนำผลลัพธ์ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และวิธีการเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานอย่างยั่งยืนต่อไปเพื่อก่อประโภชน์สูงสุดให้กับทางกับธนาคารต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาปัจจัยทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อของทางธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่ของผู้ประกอบการรถยนต์มือสอง
- เพื่อศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อกับทางธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อกับทางธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์สำหรับทางธนาคาร เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สามารถนำไปใช้ในการวางแผนงาน และปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตลอดจนปรับปรุง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น
 2. เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานให้กับผู้ที่สนใจข้อมูลสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจศึกษาข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาข้อมูลทั่วไป ความต้องการของผู้ประกอบการรายยนต์มือสองในการเลือกใช้บริการสินเชื่อเข้าซื้อกับทางธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่ เช่น ถนนอัญญาธาร ถนนสารภี ถนนสนามกีฬาฯ ในถนนสายต่างๆ ใน จ.เชียงใหม่ จำนวน 80 ผู้ประกอบการรายยนต์มือสองซึ่งเป็นคู่ค้ากับทางธนาคารเกียรตินาคิน โดยสำรวจข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายน 2553

นิยามศัพท์

1. ลิสซิ่ง หมายถึง การเช่าทรัพย์สินเพื่อใช้ โดยไม่มีภาระของการเป็นเจ้าของ การทำลิสซิ่งซึ่งประกอบด้วย การตกลงทำสัญญาเช่าระหว่างผู้ให้เช่า หรือเจ้าของทรัพย์สินกับผู้เช่า มีระยะเวลาการเช่าที่แน่นอน โดยผู้เช่าตกลงชำระค่าเช่าเป็นการตอบแทน โดยที่ผู้เช่ามีสิทธิจะซื้อ หรือเช่าสินทรัพย์นั้นต่อไป ในราคากำหนดหรือค่าเช่าที่ตกลงกัน ได้ระหว่างเจ้าของทรัพย์สินกับผู้เช่า (สมเดช โรณ์คุรีเสถียร, 2539)

2 เช่าซื้อ หมายถึง การซื้อโดยผ่อนสั่งเงินเป็นวงศ ฯ เมื่อสั่งเงินครบตามหนังสือสัญญาแล้วจึงจะได้กรรมสิทธิ์ผู้ให้เช่าซื้อ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา 572 - มาตรา 574) สำหรับผู้ให้เช่าซื้อ การให้เช่าซื้อเป็นสัญญา ซึ่งเจ้าของทรัพย์สินซึ่งเรียกว่า “ผู้ให้เช่าซื้อ” นำทรัพย์สินของตนออกให้เช่าโดยปกติลงค่าเช่าเป็นวงศ ฯ เมื่อครบกำหนดที่เช่าซื้อแล้ว ผู้ให้เช่าซื้อให้คำมั่นว่าจะโอนนายทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อนั้นตกเป็นของ “ผู้เช่าซื้อ” สัญญาเช่าซื้อต้องทำเป็นหนังสือเท่านั้น มิฉะนั้นจะตกเป็นโมฆะ เว้นแต่จะตกลงเป็นอย่างอื่น หากผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่างวดเช่าซื้อทรัพย์สินจำนวน 4 วงศติดต่อกัน หรือกระทำการใดสัญญาเช่าซื้อในส่วนสาระสำคัญ ผู้ให้

เข้าซื้อจะบอกเลิกสัญญาเข้าซื้อนั้นได้ โดยริบเงินค่างวดค่าเช่าซื้อที่ได้มีการชำระมาแล้วทั้งสิ้น และยึดคืนทรัพย์สินที่ให้เข้าซื้อ (เข้าครอบครองทรัพย์สินนั้น) ในกรณีที่มีการผิดนัดชำระค่างวดเช่าซื้อ งวดสุดท้าย ผู้ให้เช่าซื้อผ่อนผันไปอีกงวดหนึ่งนับจากงวดสุดท้าย (สมเดช ใจดี, 2539)

3. ปัจจัยทางการตลาด หมายถึงตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้บริโภค โดยมีส่วนประสมการตลาดเป็นตัวสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อที่มีศักยภาพเพื่อชักจูงท่านคิดและพฤติกรรมการซื้อ ส่วนประสมการตลาดได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคคล และทางด้านกายภาพ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541 : 212)

4. ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือ บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีความอดทน นุ่มนิ่น กล้าตัดสินใจ และกล้าเสี่ยงในการที่จะนำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ของตนเองนั้นมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าเชิงพาณิชย์ (ธีรยุส วัฒนาศุภโชค, 2542)